

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

791.3

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Kilencmillióval károsodik a főváros egy tanácsi határozat következtében*

Forrás:

Virtadat *keztében*

Bsp.
(Hely)

1922. 2) 45
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Kilencmillióval károsodik a főváros egy tanácsi határozat következtében

Nyilvános pályázatot követel a főváros érdeke a téli cirkusz ügyében — All a harc a Fővárosi Cirkusz és Sztankovich Szilárd között

(A *Virtadat* tudósítójától.) Annak idején megírta, hogy az Angol Park tulajdonosa, *Meinhardt Testvérek*, társulva *Sztankovich Szilárd* volt fővárosi tanácsnokkal, engedélyt kértek a főváros tanácsától, a Köziemető-úton levő elhagyott gáztartályban cirkuszi előadások tartására. Ugyanakkor pályázott a *Fővárosi Cirkusz* igazgatója is, ugyanezért az objektumért.

Noha a *Fővárosi Cirkusz* ajánlata kilenc millió koronával előnyösebb volt a *Meinhardt és Sztankovich pályázatánál*, a tanács, úgy látszik a volt tanácsnok bokros érdemeire való tekintetből, nyílt pályázat mellőzésével, a *Meinhardték* ajánlata mellett foglalt állást s a nyilvános pályázat mellőzésével nekik ítélte a téli cirkuszt.

A Fővárosi Cirkusz tulajdonosa, míg egyrészt a határozatban existenciájás érdekeinek sérelmét látja, másrészt a főváros súlyos károsodásának szempontjából is, megfeleltette ezt a határozatot a fővárosi közgyűléséhez.

Munkatársunknak alkalma volt ez ügyben a Fővárosi Cirkusz tulajdonosával beszélni, ki az ügyről a következő felvilágosítással szolgált:

— Kérelmünk tulajdonképpen: tar-

talma nem ajánlattétel, hanem az volt, hogy a gáztartó hasznosítása nyilvános árlejtés után történjék.

— Ezzel a kérelmünkkel, míg e... szit bizunk ajánlatunk komolyságában, a főváros részére biztosítandó jövedelmezőségében, vállalkozásunk tökérségében, addig másrészt a főváros jogos pénzügyi kívánságait óhajtjuk kielégíteni.

— Ezirányú kérelmünk azonban nek csak megvitatás tárgya sem lett, holott köztudomásu, miszerint a főváros sokkal kisebb értékű jövedelmű és jövedelmezőségű bérléleit is nyilvános pályázat után szokta értékesíteni.

— Fel kell tehát tételoznünk, hogy a nagytekintetű Tanácsnak ily értelmű eljárása nyilván tévedésen alapulhat különösen akkor, ha összehasonlítás tárgyává tesszük az elfogadott és a mi pályázatunkat nevezetesen csak abban a keretben, amelyben mi több második kérvényünkben ajánlatot tettünk és, amelyben az ajánlattétel alapjául hozzávetőlegesen a Fővárosi Cirkusz üzletmenete szolgál a következő különbözetünk ki a főváros kárára.

— Fix bérfizetés tekintetében ajánlatunk 100.000 K-val több a másik ajánlatnál, ami csak 10 évre számítva 1.000.000 K különbözet. A bruttó, ré-

szesedést illetőleg ugyancsak a Fővárosi Cirkusz hozzávetőlegesen 8.000.000 K-nyi bevételét vévén alapul és azt, hogy ajánlatunk e tekintetben 2 és fél százalékkal több a másik ajánlatnál, továbbá azt, hogy a Fővárosi Cirkusz csak legfeljebb 6 hónapra terjedő időnyiszínház, míg az itt tervezett cirkusz egész évben foglalkoznék, a 200.000 K-ás különbözetet kétszeresen véve 4.000.000 K lenne a csak 10 évi különbözet. A ezerzörös tárgyat képező terület egyéb kihasználása is a bruttó-bevételeknek és illetőleg a főváros részére biztosítandó jövedelmezőségnek további 1.000.000 K-val szolgálhat alapul, ami évente ismét nem egészen elhanyagolható különbözet. A fenti egészen tárgyilagos, sőt mondhatni szomorú számadatok csak 10 évre több, mint 5.000.000 K különbözetet tüntetnek fel, ha csak olyan szerény méretekben és keretekben dolgoznék a megnyitandó új vállalat, mint amely keretekben teszi azt, a Fővárosi Cirkusz tekintve azonban a gáztartó befogadó képességét, tekintve a nagyobb tökérsőt, amely az új vállalkozásnál rendelkezésünkre áll, nem véljük túllépni a tárgyilagosságot akkor, amikor azt állítjuk, hogy a két ajánlat között a mi ajánlatunk a főváros részére csak 10 évre legalább 6.000.000 és 15 évre legalább 9.000.000 K olyan jövedelmezőséget jelent, amely jövedelmezőség minden adminisztrációs költség nélkül ugyazólván automatikusan áll a főváros javára elő.

— Nem a mi feladatunk fölőlvaj a nagytekintetű Tanács nagyrabecsült nyelvére erre a különbözetre, sem arra, hogy még mit biztosíthat a fő-

városnak egy oly szabadverseny, amelyen mindenki részt vehet.

— Támazkodunk és ezuttal is támazkodunk kérésünk indokolásában arra, hogy idáig minden kötelezettségeinknek eleget tettünk nemcsak a főváros, hanem a társadalommal szemben is. Sohasem láttunk tisztán üzletet vállalkozásunkban, hanem részben kulturális intézményt is, amely gyakran egész előadásokat áldozott jótékony, vagy kulturális célokra akár az illuszág, akár a nemzeti hadsereg részére, amelyekről számtalan magas elismerő- és köszönő-ével van birto-kunkban, de sőt ezenfelül készpénz ajándékozással járultunk az Állatkert fentartásához.

— Ezen az alapon bizonyos erkölcsi jogosultsággal véltük pályázatunkat benyújtani, mert nem a cirkuszjáték kisajátításáról van szó kérvényünk benyújtásánál, hanem az a cél vezetett, hogy megkönnyítsük ennek az üzemnek fentartását, mert tény az, hogy a nyári jövedelmei a téli fentartás csaknem filléryi pontossággal elemeszi.

A főváros közönsége mindenesetre nagy érdeklődéssel tekint az új cirkusz körüli támadt bonyodalmak elé, mert nem hihető, hogy a főváros, mai deficités költségvetése mellett, kilenc millió koronás ajándékokat adhasson bárkinek is, ha még oly érdemes volt tanácsnokáról van is szó, mint *Sztankovich Szilárd*.

Az igazságot ebben az ügyben úgy szolgálják a lehatóságokban, ha a téli cirkuszra a főváros éppen úgy nyilvános pályázatot hirdetne, mint egyéb a főváros háztartásában előforduló szolgáltatmányokra.